

Medlemmer bekendt, at vi have nogle Mergelbanerovre i Sjælland, som aldeles ikke ere bedre Betalere end de bornholmste Havne.

J. C. Christensen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gøre. Den ærede Ordfører sagde jo, at det af os stillede Vædringsforslag under Nr. 8 ikke vilde raade Bod paa Ulemper. Det have vi heller ikke stillet Forslaget for, at det skulde gøre. Det er stillet som en Protest imod det nuværende Regimente, og det er af ganske samme Art som et andet Vædringsforslag, jeg har deltaget i, og om hvilket den ærede Ordfører sagde, at det stemte vi for, fordi vi vilde protestere imod Frilageret ved vore Nægtelser. Det er ganske af samme Art som Vædringsforslaget under Nr. 2, der har samlet et Flertal af Medlemmer, som gennem hele Betænkningen manifesterer sig som Flertallet under Nr. 2. Det er Meningen med Vædringsforslaget. Det er ikke Mening, at det er stillet for at raade Bod paa Ulemper, for det ved jeg nok, at et saadant Vædringsforslag ikke kan gøre, men under de nuværende Forhold, hvor vi selv trænge haardt til Penge her hjemme og staa og gerne ville have Penge af Statskassen til vore Amtsreparationsfond, synes jeg, at saadan som Pengene gaa til Bestiendien, saa er det noget, som vi ikke alene have Ret, men ogsaa Pligt, synes jeg, til at protestere imod ved vor Afstemning paa Finansloven. Derfor er Forslaget stillet.

Ordføreren (H. Holm): Ja, hvis de 170,000 Kr. kunde komme ind i Statskassen og altsaa kunde bruges til at afhjælpe Anternes Trang, havde det været noget andet. Men da de efter al Sandsynlighed ikke komme ind i Statskassen, ser jeg ikke, at den sidste Betragtning, som det ærede Medlem gjorde gældende, havde ret meget paa sig. Til de Spørgsmaal, det ærede Medlem fra Nykjøbing (Korsgaard) stillede, skal jeg blot svare, at vi selvfølgelig skulle søge at faa denne lidt uklare Sag oplyst. Men først og fremmest maa vi være klar over, under hvilket Ministerium det forterer. Det er ikke altid saa let ved de forskellige Spørgsmaal at finde det rette Ministerium. Vi se det f. Eks. ved Spørgsmaalet om Gudhjem Havn, som vi have haft til Behandling baade i Hjør og i Mar. i Hjør havde vi det til Forhandling under Indenrigsministeriet, men det var forgæves, nu have vi det til Forhandling under den ærede Finansminister; men han viser det tilbage til Indenrigsministeren, og vi maa

jaa prøve vor Lykke der. Dog vil jeg, uden at blande mig i, hvad Finansministeren i Almindelighed sagde om Havnelaanene, ogsaa de bornholmste Havnelaan, bemærke til den ærede Minister, at det forekommer mig at være uretfærdigt at lade den Betragtning, at man flere Steder ikke har betalt Rente og Afdrag, gaa ud over Gudhjem, da denne Havn, saa vidt jeg ved, punktlig har betalt sine Renter og Afdrag. Jeg kunde bedre forstaa det, hvis det var en Havn, der ikke havde gjort det. Endelig skal jeg til det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage) sige, at jeg aldeles ikke kan se, man gør nogen Uret imod Skovfogederne ved at paalægge dem en lille Del af de Udgifter, der gaa til Vedligeholdelse af Bygninger, eller engogjaa til helt ny Bygninger, naar de efter Loven ere saaledes stillede, at de have den hele Vedligeholdelsespligt. Jeg ved godt, at det ærede Medlem siger, at Loven er uklar, og at den senere er bleven fortolket paa forskellig Maade, saa at det hele Spørgsmaal er tvivlsomt, og at det ærede Medlem mener, at det nærmest gaar i den Retning, at de ikke ere forpligtede dertil; men der holder jeg mig til den ærede Finansminister, som mente, at det ikke var stridende imod Loven at paalægge dem en lille Del af Byggesummen. Jeg kan ikke se rettere, end at naar Loven giver dem Vedligeholdelsespligt, saa vilde de ogsaa kunne faa den Pligt at opføre helt ny Bygninger, naar de gamle ikke kunne staa længere. Det er noget lignende, som naar Folk have Vedligeholdelsespligt over for en Kirke, og det kommer til det Punkt, at hele Kirken maa rives ned, saa maa de bygge en ny, hvis det er nødvendigt. Saaledes gaar det ogsaa med Skovfogedstederne; Skovfogederne skulle vedligeholde dem, saa længe de staa; men naar de ere blevne saa daarlige, at de ikke kunne staa længere, saa have de en Pligt til at erstatte dem med ny. Imidlertid er det jo ikke værd at strides om; thi der er jo ingen af os, der tænker paa at paalægge disse lavtlønnede Embedsmænd den fulde Forpligtelse, man efter Loven kunde paalægge dem. Vi have kun tænkt paa at paalægge dem en lille Del deraf for at gøre dem interesserede i, at Bygningerne blive billig opførte.

J. C. Christensen: Den ærede Ordfører sagde, at hvis der virkelig kom 170,000 Kr. ind i Statskassen, saa var Sagen en anden. Jeg skal ikke diskutere vidtløftigt med den ærede Ordfører, men henviser ham til Vædringsforslaget under Nr. 2, hvor